

การสร้างแบบทดสอบวัดแววความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี

สมทต สัตย์จิตร และ ก้องเกียรติ เขยชม

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกระบี่

บทคัดย่อ

กลุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดแววความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเด็กปฐมวัย อายุ 5 - 6 ปี จำนวน 105 คน ที่กำลังศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เครื่องมือที่ใช้วิจัย คือ แบบทดสอบวัดแววความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 5 รายการ ดังนี้ การทดสอบกระโดดตบสันเท้า 1 ครั้ง กระโดดหมุนตัวไปทางซ้าย 1 รอบ หลับตากระโดดขาเดียวไปทางด้านหลัง ไหว้ขานั่งแล้วลุกขึ้นยืน ยืนย่อเข้ากระโดดหมุนแขน 5 รอบ โดยแบบทดสอบวัดแววความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี มีค่าเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ .78 - 1 และมีค่าความเชื่อถือได้ เท่ากับ .72 - .83 และมีความปรนัย เท่ากับ .69 - .81 นอกจากนี้ยังพบว่า แบบทดสอบวัดแววความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี ดังกล่าวมีเกณฑ์ปกติ คือ ตั้งแต่ 13 ขึ้นไป หมายถึง ดีมาก 10 - 12 หมายถึง ดี 7 - 8 หมายถึง ปานกลาง 4 - 6 หมายถึง ต้องปรับปรุง

คำสำคัญ: แบบทดสอบวัดแววความเป็นนักกีฬา; เยาวชน

DESIGN OF SPORTING APTITUDE TEST FOR CHILDREN FROM 5 - 6 YEARS OLD

Somthad Satjit, and Kongkiat Choeychom

Faculty of Education, Thailand National Sports University Krabi Campus

Abstract

The purpose of this research was to design a sporting aptitude test for children from 5 - 6 years old. Participants were 105 Early Childhood children, aged 5 - 6 years old, studying at the Demonstration School of Phuket Rajabhat University. The instrument employed in the research was Sporting Aptitude Test (SAT) for children aged 5 - 6 years old designed by the researcher. The test consisted of 5 items: 1) heel tap jump (1 time), 2) jump half turn to the left (1 time), 3) jump with eyes closed on one leg to the back, 4) crossed leg sit to stand, and 5) squat jump with arm swing (5 times). The content validity of the SAT was .78 - 1, the reliability was .72 - .83, and the objectivity was .69 - .81. In addition, the findings revealed that the SAT had normal criteria: 13 and over referred to "Excellent", 10 - 12 referred to "good", 7 - 8 referred to "average", and 4 - 6 referred to "poor".

Keywords: Sporting Aptitude Test, Pre - school children

บทนำ

ความแตกต่างในศักยภาพของมนุษย์เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นทั่วโลก จากผลการวิจัยของนานาชาติตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560 - 2564) ให้ข้อค้นพบตรงกันว่าบุคคลเหล่านี้ได้รับการดูแลพัฒนาความสามารถอย่างถูกต้อง และเหมาะสมตั้งแต่ในวัยเด็กความสามารถที่โดดเด่นในหลากหลายสาขาที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคลจะนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณประโยชน์อย่างอนันต์ต่อสังคมและประเทศชาติหลายประเทศจึงกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องทุกระดับเพื่อให้เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถอันโดดเด่นได้รับการพัฒนาจนบรรลุศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคลและจงใจให้ก้าวสู่เส้นทางอาชีพ ซึ่งในปัจจุบันวงการกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วในหลายๆ ด้าน ที่สำคัญคือได้นำองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่เข้ามามีส่วนช่วยในการเพิ่มขีดความสามารถของนักกีฬาโดยมีเป้าหมายคือสร้างความเป็นเลิศให้กับนักกีฬาในการแข่งขัน ซึ่งก่อนที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นนักกีฬาจะต้องฝึกฝนตนเองอีกทั้งยังต้องผ่าน การคัดเลือกตามมาตรการเฟ้นหานักกีฬาที่มีความรู้ ความสามารถและเป็นเลิศในกีฬาด้านนั้นซึ่งจะสามารถนำมาฝึกซ้อมและพัฒนาต่อยอดไปสู่นักกีฬาระดับสูงต่อไปในอนาคต (Ministry of Tourism and Sports, 2017, p. 26)

การฝึกกีฬาในวัยเด็กเป็นเรื่องที่สำคัญจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งผลให้การพัฒนาองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกลไก ตลอดจนความสามารถในการเรียนรู้ทักษะทางกลไกและกีฬาตามลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมจะสามารถพัฒนาถึงจุดสูงสุดของการฝึกซ้อม และแข่งขันกีฬาได้ ดังที่ ณัฐพรสุดดี (Nattaporn Suddee, 2019, p. 58) สิ่งเหล่านี้ คือ พื้นฐานของการเคลื่อนไหวที่นำไปสู่ทักษะการเคลื่อนไหว ในวัยเด็กเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งสำหรับการปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษาและกีฬา ทั้งนี้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเงื่อนไขและหลักการพื้นฐานของการเคลื่อนไหวร่างกายที่ถูกต้องจึงจะไปสู่ความสำเร็จในการเข้าร่วมกิจกรรมฝึกทักษะและกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจุบันการคัดเลือนักกีฬาที่มีฝีมือดีเข้ามาสู่ทีมไม่ได้ยุ่งยากเหมือนที่ผ่านมา ทั้งนี้เพราะมีเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เลือกใช้ประโยชน์อย่างหลากหลายที่สำคัญ คือ มีการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถที่มีคุณภาพ ทั้งในส่วนของความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้ ความเป็นปรนัยและอื่น ๆ เพื่อคัดเลือนักกีฬากลุ่มเป้าหมายเข้ามาสู่ทีมอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถเลือกสรรนักกีฬาที่มีพรสวรรค์ เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของทีมเพื่อทำการฝึกซ้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพทางสอดคล้องกับ ซาฟริท (Safrit, 1990, p. 514) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบของความสามารถในการเรียนรู้ทางกลไกนั้น ได้แบ่งองค์ประกอบไว้ดังนี้ คือ ความแข็งแรง ความอดทน พลัง ความเร็ว ความคล่องตัว การทรงตัว เวลาการตอบสนอง การประสานงานของตาและเท้า การประสานงานของมือและเท้า ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะช่วยให้การบริหารจัดการทีมกีฬาเป็นไปอย่างประหยัด และลดความเสี่ยงในการลงทุนทั้งทางด้านกำลังคน กำลังทรัพย์ และเวลาอันเนื่องมาจากความสูญเสียไปจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาที่ไม่ประสบความสำเร็จ (Ministry of Tourism and Sports, 2017, p. 78)

จากการศึกษาเอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า แบบทดสอบที่เกี่ยวข้องกับการวัดความสามารถทางกีฬาในวัยเด็ก ซึ่งหมายรวมถึงแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้ทักษะกีฬาหรือที่เรียกกันทั่วไปว่าแบบทดสอบวัดแวพความเป็นนักกีฬายังมีอยู่น้อย ทั้ง ๆ ที่แบบทดสอบเหล่านี้เป็นดัชนีวัดความสามารถเบื้องต้นที่จะพัฒนาต่อยอดให้เยาวชนและยุวชนเป็นนักกีฬาความเป็นเลิศได้ จากหลักการและสภาพปัญหาซึ่งปัจจุบันวงการกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วในหลายๆ ด้าน ซึ่งก่อนที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นนักกีฬาจะต้องฝึกฝนตนเองอีกทั้งยังต้องผ่านการคัดเลือกตามมาตรการเฟ้นหานักกีฬาที่มีความสามารถนำมาฝึกซ้อมและพัฒนาต่อยอดไปสู่นักกีฬาระดับสูงต่อไปในอนาคต ซึ่งแบบทดสอบนี้จะช่วยให้การบริหารจัดการทีมกีฬาเป็นไปอย่างประหยัดและลดความเสี่ยงในการลงทุนทั้งด้านกำลังคน กำลังทรัพย์ และเวลาอันเนื่องมาจากความสูญเสียไปจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาที่ไม่ประสบ

ความสำเร็จ ที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะศึกษาเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดแววจความเป็นนักกีฬา สำหรับยุวชน อายุ 5 - 6 ปี ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน และการกีฬาของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดแววจความเป็นนักกีฬา
2. เพื่อการสร้างเกณฑ์แบบทดสอบวัดแววจความเป็นนักกีฬาสำหรับยุวชน อายุ 5 - 6 ปี

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Quasi experimental research) โดยใช้ระยะเวลาปฏิบัติการทั้งสิ้น 5 สัปดาห์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่าง

ที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัย อายุ 5 - 6 ปี จำนวน 105 คน ที่กำลังศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การทำการวิจัย เรื่องการสร้างแบบทดสอบวัดแววจความเป็นนักกีฬาสำหรับยุวชน อายุ 5 - 6 ปี ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การสร้างแบบทดสอบวัดแววจความเป็นนักกีฬาสำหรับยุวชน อายุ 5 - 6 ปี เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ การเคลื่อนไหวของอวัยวะต่าง ๆ

1.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 นำแบบทดสอบการฝึกดังกล่าวที่ผ่านการพิจารณาของอาจารย์ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่าง รายการทดสอบกับวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence Index: IOC) ตามวิธีของโรวินเนลลี และแฮมเบลตัน (Rovlnelli, & Hambleton, 1977, pp. 49 - 60) ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ คือมีค่าตั้งแต่ .5 ขึ้นไปปรากฏว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ 5 รายการ รายการที่ 1 กระโดดตบส้นเท้า 1 ครั้ง เท่ากับ .78 รายการที่ 2 กระโดดหมุนตัวไปทางซ้าย 1 รอบ เท่ากับ 1.0 รายการที่ 3 หลับตากระโดดขาเดียวไปทางด้านหลัง เท่ากับ 1.0 รายการที่ 4 ไขว้ขานั่งแล้วลุกขึ้นยืน เท่ากับ 1.0 รายการที่ 5 ย่อเข้ากระโดดหมุนแขน 5 รอบ เท่ากับ 1.0

1.4 ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดแววจความเป็นนักกีฬาสำหรับยุวชน อายุ 5 - 6 ปี ไปทดสอบ (try out) กับกลุ่มทดลอง ซึ่งไม่ใช่ประชากรที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 30 คน โดยการทดสอบซ้ำ (test - retest) แล้วนำข้อมูลที่ได้ออกมาโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันปรากฏว่ามีค่าความเชื่อถือได้ เท่ากับ .72

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกระบี่ ถึงโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการใช้อุปกรณ์สถานที่และประชากรในการวิจัย
2. อบรมผู้เข้าร่วมการทดลองให้ทราบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยพร้อมทั้ง กำหนดวันเวลา และสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ผู้เข้ารับการทดลองได้รับทราบและเข้าใจตรงกัน
3. ชี้แจงขั้นตอนการวิจัยและการปฏิบัติกิจกรรมให้กับประชากรในการทดลองฝึกปฏิบัติก่อน การทดลองจริง เพื่อให้ประชากรมีความเข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

4. ทำการทดสอบเพื่อวัดแวວความเป็นนักกีฬา แล้วบันทึกในแบบฟอร์มที่กำหนด โดยใช้เวลาในการดำเนินการ ประมาณ 5 วัน ตั้งแต่วันจันทร์ - วันศุกร์ ในคาบกิจกรรมพิเศษ เวลา 14.30 - 15.30 น. ก่อนที่ผู้ปกครองจะมารับผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างกลับบ้านเวลา 15.45 น. ตามที่โรงเรียนกำหนด

5. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ โดยหาค่าความเที่ยงตรง ค่าความเชื่อมั่นได้ ค่าความเป็นปรนัย และเกณฑ์การประเมิน และทำการสรุปผลการศึกษาต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบวัดแวວความเป็นนักกีฬา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างการทดสอบกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบตามวิธีของ โรวินเนลลี และแฮมเบิลตัน (Rovlnnelly, & Hambleton, 1977, pp. 49 - 60)

2. วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดแวວความเป็นนักกีฬา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากคะแนนการวัดซ้ำ จำนวน 2 ครั้ง ตามวิธีการของเพียร์สัน (Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient)

3. วิเคราะห์ค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบวัดแวວความเป็นนักกีฬา โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลการทดสอบที่วัดโดยครูพลศึกษา จำนวน 2 คน โดยวิธีการของเพียร์สัน (Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient)

4. สร้างเกณฑ์ของแบบทดสอบวัดแวວความเป็นนักกีฬา (Norms) ประกอบด้วย เกณฑ์คะแนนดิบ (Raw Score Norms) เกณฑ์คะแนนมาตรฐานที่ (T - score Norms)

ผลการวิจัย

แบบทดสอบวัดแวວความเป็นนักกีฬาสำหรับยุวชน อายุ 5-6 ปี จำนวน 105 คน ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดแวວความเป็นนักกีฬาสำหรับยุวชน อายุ 5 - 6 ปี

การประเมิน	ค่าความเที่ยงตรง
กระโดดตบส้นเท้า 1 ครั้ง	0.78
กระโดดหมุนตัวไปทางซ้าย 1 รอบ	1.00
หลังตกระโดดขาเดียวไปทางด้านหลัง	1.00
ไขว้ขานั่งแล้วลุกขึ้นยืน	1.00
ยืนย่อเข้ากระโดดหมุนแขน 5 รอบ	1.00

จากตารางที่ 1 พบว่า แบบทดสอบวัดแวວความเป็นนักกีฬาสำหรับยุวชน อายุ 5 - 6 ปี มีค่าเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของการกระโดดตบส้นเท้า 1 ครั้ง มีค่า 0.7 กระโดดหมุนตัวไปทางซ้าย 1 รอบ มีค่า 1.0 หลังตกระโดดขาเดียวไปทางด้านหลัง มีค่า 1.0 ไขว้ขานั่งแล้วลุกขึ้นยืน มีค่า 1.0 และยืนย่อเข้ากระโดดหมุนแขน 5 รอบ มีค่า 1.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดแววจความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี
จำนวน 105 คน

รายการทดสอบ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
กระโดดตบสั้นเท้า 1 ครั้ง	.728*
กระโดดหมุนตัวไปทางซ้าย 1 รอบ	.833*
หลังตากระโดดขาเดียวไปทางด้านหลัง	.871*
ไขว้ขานั่งแล้วลุกขึ้นยืน	.764*
ยืนย่อเข้ากระโดดหมุนแขน 5 รอบ	.830*

จากตารางที่ 2 พบว่า แบบทดสอบกระโดดตบสั้นเท้า 1 ครั้ง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการทดสอบ 2 ครั้ง เท่ากับ .72 กระโดดหมุนตัวไปทางซ้าย 1 รอบ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการทดสอบ 2 ครั้ง เท่ากับ .83 หลังตากระโดดขาเดียวไปทางด้านหลัง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการทดสอบ 2 ครั้ง เท่ากับ .87 ไขว้ขานั่งแล้วลุกขึ้นยืน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการทดสอบ 2 ครั้ง เท่ากับ .76 และยืนย่อเข้ากระโดดหมุนแขน 5 รอบ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการทดสอบ 2 ครั้ง เท่ากับ .83 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบวัดแววจความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี
จำนวน 105 คน

รายการทดสอบ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
กระโดดตบสั้นเท้า 1 ครั้ง	.690*
กระโดดหมุนตัวไปทางซ้าย 1 รอบ	.712*
หลังตากระโดดขาเดียวไปทางด้านหลัง	.818*
ไขว้ขานั่งแล้วลุกขึ้นยืน	.555*
ยืนย่อเข้ากระโดดหมุนแขน 5 รอบ	.627*

*P < .05

จากตารางที่ 3 พบว่า แบบทดสอบกระโดดตบสั้นเท้า 1 ครั้ง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .69 กระโดดหมุนตัวไปทางซ้าย 1 รอบ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .72 หลังตากระโดดขาเดียวไปทางด้านหลัง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .81 ไขว้ขานั่งแล้วลุกขึ้นยืนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .55 และยืนย่อเข้ากระโดดหมุนแขน 5 รอบ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .62 ของแบบทดสอบวัดแววจความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5-6 ปี

ตารางที่ 4 แสดงเกณฑ์แบบทดสอบวัดแววจความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5-6ปี ของการทดสอบ
ทั้ง 5 รายการ คือ กระโดดตบสั้นเท้า 1 ครั้ง กระโดดหมุนตัวไปทางซ้าย 1 รอบ หลังตากระโดด
ขาเดียว ขึ้นไปทางด้านหลัง ไขว้ขานั่งแล้วลุกขึ้นยืน ยืนย่อเข้ากระโดดหมุนแขน 5 รอบ

เกณฑ์	ค่าคะแนนที่
ดีมาก	ตั้งแต่ 13 ขึ้นไป
ดี	10-12
ปานกลาง	7-8
ต้องปรับปรุง	4-6

จากตารางที่ 4 พบว่า เกณฑ์ของแบบทดสอบวัดแววจความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5-6 ปี การทดสอบทั้ง 5 รายการ มีค่า ดังนี้

1. ดีมาก	ตั้งแต่ 13 ขึ้นไป
2. ดี	10 - 12
3. ปานกลาง	7 - 8
4. ต้องปรับปรุง	4 - 6

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างแบบทดสอบวัดแววจความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพประกอบด้วยการทดสอบ 5 รายการ ซึ่งผ่านกระบวนการสร้างตามหลักวิชาการ กล่าวคือ มีค่าความเที่ยงตรงทั้งฉบับ ดังนี้

- 1.1 กระโดดตบสั้นเท้า 1 ครั้ง มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.7 ค่าความเชื่อถือเท่ากับ .72
- 1.2 กระโดดหมุนตัวไปทางซ้าย 1 รอบ มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 1.0 ค่าความเชื่อถือเท่ากับ .83
- 1.3 หลับตากระโดดขาเดียวไปทางด้านหลัง มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 1.0 ค่าความเชื่อถือเท่ากับ .87
- 1.4 ไขว้ขานั่งแล้วลุกขึ้นยืน มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 1.0 ค่าความเชื่อถือเท่ากับ .76
- 1.5 ยืนย่อเข้ากระโดดหมุนแขน 5 รอบ มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 1.0 ค่าความเชื่อถือเท่ากับ .83

ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ในเชิงวิชาการ

2. ผลการสร้างเกณฑ์การประเมิน โดยแบ่งเกณฑ์ประเมินเป็น 4 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต้องปรับปรุง

ดังนั้น จึงถือได้ว่าแบบทดสอบวัดแววจความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี ที่ดีเหมาะสำหรับนำไปใช้ประโยชน์ในการวัดแววจความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัย เพื่อการสร้างแบบทดสอบวัดแววจความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี จำนวน 5 ทักษะ ได้แก่ กระโดดตบสั้นเท้า 1 ครั้ง กระโดดหมุนตัวไปทางซ้าย 1 รอบ หลับตากระโดดขาเดียวไปทางด้านหลัง ไขว้ขานั่งแล้วลุกขึ้นยืน ยืนย่อเข้ากระโดดหมุนแขน 5 รอบ ผู้วิจัยขออภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

1. แบบทดสอบวัดแววจความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี จำนวน 5 รายการ ได้แก่ กระโดดตบสั้นเท้า 1 ครั้ง กระโดดหมุนตัวไปทางซ้าย 1 รอบ หลับตากระโดดขาเดียวไปทางด้านหลัง ไขว้ขานั่งแล้วลุกขึ้นยืน ยืนย่อเข้ากระโดดหมุนแขน 5 รอบ สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์ (Suchitra Bunyaratpan, 2020, p. 10) ซึ่งเครื่องมือวิจัยนี้สามารถยอมรับได้ว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ เนื่องจากมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่เป็นไปตามหลักวิชาการและมีความถูกต้องเหมาะสม มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา กระโดดตบสั้นเท้า เท่ากับ 0.7 กระโดดหมุนตัวไปทางซ้าย 1 รอบ เท่ากับ 1.0 หลับตากระโดดขาเดียวไปทางด้านหลัง เท่ากับ 1.0 ไขว้ขานั่งแล้วลุกขึ้นยืน เท่ากับ 1.0 และยืนย่อเข้ากระโดดหมุนแขน 5 รอบ เท่ากับ 1.0 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากภาพรวมของแบบทดสอบวัดแววจความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี สามารถสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดแววจความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ทั้งในภาพรวม และรายทักษะซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการสร้างเครื่องมือสอดคล้องกับ เอกพจน คงสมนึก (Ekapot Khongsomnuek, 2019, p. 15) อธิบายว่า แบบวัดหรือแบบประเมินใด ๆ ก็ตาม มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเป็นที่ยอมรับได้จะสามารถวัดเนื้อหาสาระที่ต้องการวัดได้อย่างครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตรหรือวัดได้ครบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ รายงานนี้ เติงกุศลย์มาน

(Raja Syed Tengku Sulaiman, 2018, p. 15) ยังได้อธิบาย เพิ่มเติมว่า ไม่ว่าจะเป็นการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยวิธีการใด ๆ มีหลักคิดที่สำคัญอยู่ประการหนึ่งว่า ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่จะวัดนั้นจริง ๆ จึงจะทำให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพตามต้องการงานวิจัย

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดแววความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี ซึ่งได้มาโดยการทดสอบซ้ำตามวิธีเพียร์สันพบว่า แบบทดสอบกระโดดตบสันเท้า 1 ครั้ง กระโดดหมุนตัวไปทางซ้าย 1 รอบ หลังตาคกระโดดขาเดียวไปทางด้านหลัง ไหว้ขานั่งแล้วลุกขึ้นยืน ยืนย่อเข้ากระโดดหมุนแขน 5 รอบ มีค่าความเชื่อถือได้ กระโดดตบสันเท้า เท่ากับ .72 กระโดดหมุนตัวไปทางซ้าย 1 รอบ เท่ากับ .83 หลังตาคกระโดดขาเดียวไปทางด้านหลัง เท่ากับ .87 ไหว้ขานั่งแล้วลุกขึ้นยืน เท่ากับ .76 และยืนย่อเข้ากระโดดหมุนแขน 5 รอบ เท่ากับ .83 ซึ่งเป็นไปตาม อนูวัติ คุณแก้ว (Anuwat Khunkaew, 2015, p. 194) กล่าวว่า ค่าความเชื่อถือได้เป็นดัชนีที่ชี้ให้ทราบว่าเครื่องมือวัดผลมีความคงที่ในการวัด ถึงแม้จะวัดกี่ครั้งก็ตาม แต่ถ้าเครื่องมือวัดผลใดไม่มีความเชื่อถือได้ คะแนนในการทดสอบแต่ละครั้งจะแตกต่างกัน

3. ค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบวัดแววความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี ซึ่งได้มาโดยการทดสอบตามวิธีเพียร์สันพบว่า แบบทดสอบกระโดดตบสันเท้า 1 ครั้ง กระโดดหมุนตัวไปทางซ้าย 1 รอบ หลังตาคกระโดดขาเดียวไปทางด้านหลัง ไหว้ขานั่งแล้วลุกขึ้นยืน ยืนย่อเข้ากระโดดหมุนแขน 5 รอบ มีค่าความเป็นปรนัย กระโดดตบสันเท้า 1 ครั้ง เท่ากับ .69 กระโดดหมุนตัวไปทางซ้าย 1 รอบ เท่ากับ .71 หลังตาคกระโดดขาเดียวไปทางด้านหลัง เท่ากับ .81 ไหว้ขานั่งแล้วลุกขึ้นยืน เท่ากับ .55 และยืนย่อเข้ากระโดดหมุนแขน 5 รอบ เท่ากับ .62 ซึ่งเป็นไปตามที่ ทิพย์เกสร กัมปนาถ (Thipkasorn Kampanart, 2010, p. 33) กล่าวว่า ความเป็นปรนัยเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับเครื่องมือทุกชนิด หากเครื่องมือไม่มีความเป็นปรนัยแล้ว จะทำให้ความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ต่ำไปด้วย ความเป็นปรนัยของเครื่องมือตรวจสอบได้โดยนำไปทดสอบวัดกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มที่จะใช้เครื่องมือ วัดจริงเพื่อตรวจสอบความชัดเจนของคำถามและอาจนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

4. เกณฑ์ปกติระดับโรงเรียน (School norms) ของแบบทดสอบวัดแววความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี ทั้ง 4 เกณฑ์ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดระดับการประเมินเป็น 4 ระดับ คือ ตั้งแต่ 13 ขึ้นไป เท่ากับ ดีมาก 10 - 12 เท่ากับ ดี 7 - 8 เท่ากับ ปานกลาง 4 - 6 ต้องปรับปรุง ถือว่าเป็นเกณฑ์ที่มีความเหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียนเพราะได้ผ่านกระบวนการศึกษาตามหลักวิชาการอย่างครบถ้วน ที่สำคัญ คือ ผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิผู้มีความรู้ความสามารถเฉพาะทางมาเป็นอย่างดี (Abhisit Chaimang, 2558, p. 38)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดแววความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น อาจเป็นแนวทางในการส่งเสริมในการเลือกเล่นกีฬาต่างๆได้อย่างเหมาะสม

2. ในการทดสอบวัดแววความเป็นนักกีฬาสำหรับเยาวชน อายุ 5 - 6 ปี อธิบายสาธิตขั้นตอน วิธีการในการทดสอบให้ผู้รับการทดสอบเข้าใจก่อน เนื่องผู้เข้ารับการทดสอบเป็นเด็กปฐมวัยเพื่อความปลอดภัย และเพื่อไม่ให้เสียเวลา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาระดับทักษะของนักเรียน เป็นประจำทุก ๆ ปีการศึกษา
2. ควรมีการสร้างเกณฑ์ทักษะของนักเรียน ในสถาบันอื่น ๆ ในรายการทักษะอื่น ๆ เพิ่มเติม
3. ควรมีการสร้างแบบทดสอบทักษะในระดับที่สูงขึ้น หรือสำหรับนักกีฬา

References

- Anuwat Khunkaew. (2015). *New appraisal and evaluation of education*. Bangkok: Printing House of Chulalongkorn University.
- Ekapot Kongsomnuek. (2016). *The creation of futsal skill test criteria for male students, Level 1 St. Joseph Nakhon Sawan School* (Master's thesis), University Nakhon Sawan Rajabhat.
- Nattaporn Suddee. (2019). *Skills and techniques for organizing movement activities for young children*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Ministry of Tourism and Sports. (2017). *National sports development Plan*, No. 6, 2017. Bangkok: Ministry of Tourism and Sports.
- Rovilnelly, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test in item validity. *Tijdschrift voor Onderwijsresearch*, 2(2), 49 - 60.
- RajaSyed TengkuSulaiman. (2018). *Construction of sport skill test in Kabaddi for Thai elite athletics (Research Report)*. Krabi: Institute of Physical Education Krabi Campus. Faculty of Education.
- Safrit, M. J. (1990). *Introduction to measurement in physical education and exercise science*. St. Louis: Times Mirror/Mosby College.
- Thipkasorn Kampanart. (2015). *Measurement and evaluation of studies*. Chiang Mai: Information.
- Abhisit Chaimang. (2015). *Study of physical development and preparation of criteria for physical fitness. physical education of preschool children Early Childhood Development Center Mueang Kan Phatthana Municipality Mae Taeng District, Chiang Mai Province*. Chiang Mai: Chiang Mai Rajabhat University.

Received: 2023, April 26

Revised: 2023, November 8

Accepted: 2023, November 10

